

प्रश्रुती स्त्री प्रश्रुतृतीव । प्रहेनिकायाम् लिङ्गा० ।

प्रश्रुविवाक पु० कृतान् प्रश्रान् विवक्ति उत्तरयति वि+वच-
कर्त्तरि संचायां चञ् । प्रश्रोत्तरदायके व्योतिर्विज्ञेदे
‘मय्यादाये प्रश्रुविवाकम्’ यनु० १०।१० वेददी० ।

प्रश्रुव्याकरण पु० प्रश्रान् शिष्यकृतप्रश्रान् व्याकरोति उत्त-
रयति वि+व्या क्त-ल्यु ६त० । १ जैनभेदे हेमच० । भावे
ल्युट् । २ ट्टाद्योत्तरज्ञापने न० ।

प्रश्रि पु० १ क्वभिभेदे भा० शा० २६५० । प्रश्न-वा-नि वा ङीप् ।
२ कुम्भिकायां (वाना) लिङ्गा० ।

प्रश्रोपनिषद् प्रश्राधिकारेण प्रहृता उपनिषत् । आश्वोप-
निषद्भेदे ‘भगवन् ! कुतो वा ह वा इमाः प्रजाः प्रजा-
यन्ते’ इत्यादि पञ्चप्रश्राधिकारेण तस्याः प्रवृत्तेस्तथात्वम् ।

प्रश्रय पु० प्र+श्रि-करणे चञ् । प्रश्रये अमरः ।

प्रश्रित लि० प्र+श्रि-क्त । १ विनीते अमरः शान्तिदेवस्य
२ पुत्रभेदे पु० भाग० ६ २४ २५

प्रश्रय लि० प्रकटः क्षय पा० च० । प्रकटे शिथिले लिङ्गा० ।

प्रश्रिष्ट लि० प्र+श्रिष्ट-क्त । चषम्भे युक्तियुक्ते आश्रिता०
नास्थानोटात्तता ।

प्रश्रास पु० प्र+श्रव-भावे चञ् । कोट्यस्य कायोर्बहुनिःसार-
रथे ‘श्रासप्रश्रासयोगतिविच्छेदः प्राश्रायासः’ पा० त०
च० भाष्यम् । कुम्भकशब्दे २११४५० इत्यम् ।

प्रष्टु लि० प्रश्न-हृच् । प्रश्नकारके स्त्रियां ङीप् ।

प्रष्टि पु० प्रश्न-कर्त्तरि वा० ति । बाह्वन्तयमव्यवर्तिनि
सुगभेदे च० ११६।६

प्रष्ट लि० प्र+स्था क्त ‘प्रष्टाऽपगामिनि’ पा० धत्वम् । १ अय
गामिनि । २ श्रोत्रे च अमरः । तस्य प्रष्टी ङीप् । २ तत्-
पत्न्यां स्त्री । गौरा-ङीप् । ३ शृणुकोषधी स्त्री राजनि०

प्रष्टवाह् लि० प्रष्टं वहति वह-ल्यि । १ युगप्रार्थने प्रथमयो-
जिते दृष्टे गवादी अमरः युगप्रार्थं योजिते गवा-
ङिके शिवायः यं प्रथमं वाहयति तस्मिन् । भवे वाह
ङट् प्रष्टीङ् । प्रष्टीङ् इत्यादि । स्त्रियां ङीप् प्रष्टीङी
तथाविधस्त्रियाम् २ प्रथमगर्भिण्युं गवि धरणिः ।

प्रस प्रवने ततो च सक० दिवा० व्या० सेट् । प्रस्यते अप्रसिद्ध ।
मिद् घटादि णिच् प्रसवति ते ।

प्रसक्त लि० प्र+सक्त-क्त । १ प्रसङ्गविषये ‘प्रसक्तं हि
प्रतिबध्यते’ मीमांस० । २ नित्ये नित्यतायुक्ते लि० कटा०

प्रसक्ति स्त्री प्र+सक्त-भावे क्तिन् । १ प्रसङ्गे २ व्यापत्तौ ३ अ-
नुमितौ दोषितः । ४ व्याप्तौ च ‘अतिप्रसक्तिरव्यभिचेत्’

वा० सू० । अतिव्याप्तिरदर्थः । [१० भाष्ये दृश्यम् ।

प्रसक्तिन् पु० प्र+सह-वा० घिनि । प्रसङ्गशीले च० ८।११।

प्रसंख्यान न० प्र+सम्+ख्या-भावे ल्युट् । १ सस्यगृहाने
‘हरः प्रसंख्यानपरो बभूव’ कुमा० । प्रा० च० । २ प्रकर्षेण
संख्यायुते लि० भा० च० १२१५० ।

प्रसङ्ग पु० प्र+सन्ज-भावे चञ् । १ प्रकटसङ्गे २ व्याप्तिरूपे

सम्बन्धे यथाऽतिप्रसङ्गः अप्रसङ्ग इत्यादौ ३ सङ्गतिभेदे

‘अप्रसङ्ग उपोद्घाता हेतुनावसरस्तथा । निर्विच्छेदकै-

कार्यत्वे षोडश सङ्गतिरिच्यते’ । तत्र ‘प्रसङ्गत्वम् सङ्गतत्वे

सत्युपेक्षणार्हत्वं तच्च सङ्गतिविषयतापक्षत्वे सति हेतुवि-

षयतानापक्षत्वम्’ अनुमितौ गदाधर । ४ अतुरक्तत्वे

पुनस्तावे हेतुनासक्तौ उपान्नौ च ‘कृताकृतप्रसङ्ग

नित्यं तद्विपरोतमनित्यम्’ व्या० परिभाषा । तत्र प्रसङ्गः

प्राप्तिरेव ‘शब्दान्तरम् प्राप्तुवन् विधिरनित्यो भवति

शब्दान्तरात् प्राप्तुवतः शब्दान्तेऽप्राप्तुवतश्च लक्षणान्तरेण

प्राप्तुवन् विधिरनित्यः’ नागेशः । कश्चित् कृताकृतप्रसङ्ग

साक्षिणापि नित्यता’ व्या० परिभाषा । प्रसङ्गशब्देन प्राप्ते

रेव प्राप्तिता । अन्योद्देशेन प्रकृतौ अन्यस्यापि दृष्टिर्द्वौ

तत्र यथान्यस्य सिद्धितया तदुदाहरणादिकञ्च प्रा० त०

उक्तं यथा ‘अन्योद्देशेन प्रहृतावन्त्यापि सिद्धिः प्र-

सङ्गः यथा पश्यमनुष्ठितेन प्रयाजादिना पशुतन्त्रमध्य-

पातितः पुरोडासस्यापि उपकारः सिध्यति । यथा वा

‘तस्मै प्रयसि दध्यानवति सा वैश्वदेव्यामिमा भवति वा-

जिभ्यो वाजिनम्’ इत्यादिनिर्वाचः प्रहृतौ अनुद्देश्यवा-

जिनस्यापि सिद्धिः’ । यथा वा काश्यपाग्नित्यर्थमनु-

ष्ठितैराग्न्यादिभिर्नित्ययागादिसिद्धिरिति मितान्तरोक्तम्

यथा दण्डनिपातप्रायश्चित्तेनैव गुरुणा तद्वान्तरीयका-

यगोरणप्रायश्चित्तमपि सम्पद्यत इति प्रायश्चित्तविवेको-

क्तम् । तथा ब्राह्मणब्रह्मोद्देशेन डादशवारिके कृते च

क्षिप्रवधनिमित्तकत्वादिप्रयश्चित्तस्य सिद्धिः । एवञ्च

तन्त्रप्रसङ्गयोरनाहृतेनैव कर्मणा नानादण्डकसिद्धौ

नाश्रमेव हेतुः । मन्त्रगोरणक्षत्रियवधप्रायश्चित्तयोः

कथं प्रसङ्गेन सिद्धिः सङ्ख्यादेरभावात्, तयोः सङ्ख-

ल्यादिः कुत इति चेत् प्रायश्चित्तत्वात् तथाप्यपि कथं

सङ्ख्येति चेत् काश्यत्वात् । ‘एवञ्च काश्यस्य सर्वश-

क्तप्रधिकरणे सर्वज्ञोपेतस्यैव फलवत्त्वाभिधानात् तस्यापि

प्रसङ्गविषयत्वे काश्ये हि कास्याभिलापमहितकृश-

तिलजलजलाग्रूपः सङ्ख्यः शास्त्रार्थं प्रति प्रकृष्टानक